

TEEKOND DAMANHURI JA ISE- ENDASSE

tekst Kadri Allikmäe | fotod Paavo Eensalu & Mare Albr

Sünkroonus, lillemaalidega majad, maa võimsad jõujooned, kaljutemplid, vaikus... Need märksõnad iseloomustavad Damanhuri vaimset ja ökoloogilist kogukonda Põhja-Itaalias Torino lähedal, kuhu minek võib osutuda lühimaks teekonnaks iseendasse.

TEEKOND JUMALIKKUSENI

Sattusin Damanhuri jaanuaris kümneks päevaks – praktikale laste-aeda ning kogukonna elu tunnetama. Sinna pärast lennu- ja rongireisi kohale jõudes oli kerge hingata, teades, et olen jõudnud kogukonda, kus on teretulnud vaimus, tundlikkus ja jagamine.

Esimesel õhtul avastasin end õhtusöögilt, kus inimesed küsisid: “Räägi meile oma lugu.” Ja ma rääkisingi, sest neid tegelikult ka huvitas see. Ja nemad rääkisid oma lugusid. Teineteise kuulamine, looduse ning looma- ja taime riigiga ühenduses olemine, lihtsate asjade väärtustamine – see tundus kohapeal nii loomulik.

Damanhuri ökokogukond on ÜRO poolt tunnustatud jätkusuutliku elu mudel, kus elab praegu ligi 600 inimest (sh last). Üldse on Damanhuriga seotud inimesi üle terve maailma 8000. Kogukond sai alguse 1975. aastal, kui grupp huvilisi asus vaimse õpetaja Oberto Airaudi (vaimse nimega Falco) cestvedamisel elama Itaalia põhjaosas Alpides Piedmonti maakonnas asuvasse Valchiusella orgu. Nende visioon oli luua kogukond, mis toetaks inimeste vaimset kasvu ja oleks eeskujuks neile, kes soovivad elada iseenda, teineteise ja kogukonna austuses ning jõuda oma tõelise potentsiaali realiseerimiseni Maal. Olla inimene, aga jõuda jumalikkuseni!

ÖKOLOOGILINE = PRAKTILINE

Inimesed Damanhuris elavad umbes paarikümne kaupa väiksemates tuumikkogukondades e *nucleotes*. Igal *nucleol* on oma läbiv

Damanhuri ökokogukond on inimestele, kes tahavad jõuda jumalikkuseni.

teema, nagu näiteks taastuvenergia, põllumajandus, haridus, kunstid. Taolisel kooselamisel on nii ökoloogiline kui ka praktiline väärtus: kulub vähem energiat, kodumasinaid on võimalik jagada, üheskoos süüa tehes kulub kõvasti vähem aega ja raha ning koos saab tegevused ära jagada (üks vastutab toidu ostmise eest, teine maja tehnilise korrasoleku eest, kolmas üldruumide puhtuse eest jne).

Mina sattusin *nucleosse*, mille nimi on Tiglio (pärn). Mu ameeriklannast sõbranna Quaglia tegeles Damanhuri ingliskeelse kodulehekülje ning igapäevase ajalehe väljaandmisega. Majas elas veel kaks õpetajat, üks poemüüja, kunstnik, loodusterapeut, graafile disainer ja sekretär, lisaks kaks last. Enamik täiskasvanuist töötas kogukonna heaks, mõned ka lähedalolevates väikelinnades Vidraccos ja Baldisero Canaveses, mõned ka Torinos.

TÄISKUURITUAAL ÕHUTEMPLIS

Oma esimesel Damanhuri hommikul ärkasin enda jaoks tavapäratult vara – kella 8 ajal – ning asusin kohe tegutsema. Eelmisel õhtul olime kokku leppinud, et töötan mõned päevad *nucleo* hüvanguks töövahetuse korras: teen neile 6 tundi tasuta tööd (raiun puid, pesen kööki ja värvin seinu) ning saan selle eest tasuta elada ja süüa. Mulle sobis see suurepäraselt!

Esimestel päevadel sain jaanuarist hoolimata raiuda puid pusa väel. Õhtud olid küll külmad, ▶

Shu tempel.

◀aga päeval ulatusid soojakraadid koos päikesega isegi +10-ni. Esimesele töösele päevale järgnes üllatav õhtu. Käisime kõik kogukonnakeskuses Damjl'is avatud õhu templis täiskuurituaalil, mida võib võrrelda loodusrahvaste rituaalidega, kuhu on laenatud ühteist ka Vana-Egiptuse ja Atlantise kultuurist, mis teeb vaatamängu väga müstiliseks. Tegemist oli rituaaliga, mil spetsiaalse väljaõppe saanud inimesed (oraaklid) aitasid teistel mõista oma tulevikku ja elu kurssi puudutatavat infot. Mõned inimesed, kes vajasid oma tuleviku suhtes põhjalikumat selgust, olid kuid oraaklite abi oodanud ja koos nendega selleks sündmuseks valmistunud.

Ma küll ei küsinud oraaklilt midagi, ent tundsin, et sain vastused kõigile oma küsimustele. “Võta aega endale, maali, tee asju, mis sulle meeldivad, hoolitse oma tervise eest” – need olid minu enda seest väljakasvanud vägagi asjakohased oraaklisõnumid, mille eest olin väga tänulik.

Loo autor (paremalt teine) koos sõpradega.

Iga siin mõeldud mõte, tehtud tegu ja kogetud tunne mõjutab tervet maakera.

INSPIRATSIOON LASTEAIAS

Nädala teise poole ning uue alguse veetsin praktikal Damanhuri kahe-rühmalises lasteaias (mõlemad olid liitühikud) ja täiendasin end ses osas, kuidas õpetada väikestele lastele vaimesust ja kogukondlikkust, mis on Damanhuri üks põhilisi alustalasid. Erinevalt Eestist, kus vist terve riigi peale on ainult üks meesõpetaja, oli seal mõlemas rühmas lisaks naisõpetajatele ka

üks meesõpetaja. Käis korralik müramine, samas kehtestasid õpetajad end laste silmis väga hästi. Laste tegevused olid sujuvalt jaotatud üle päeva, nii et õhtuks jõuti teha viis õppetegevust.

Nii lasteaia kui ka kooli õpetajad ütlesid, et nad on pühendanud sellele tööle kogu oma elu ega tee seda vaid palgatööna. Samas hoolitsevad nad eelkõige selle eest, et nad ise oleksid tasakaalus. “Ainult nii suudame olla ka lõppematuks inspiratsiooniallikaks lastele,” ütles lasteaia meesõpetaja Caribo.

Üldiselt peetakse laste haridust Damanhuri tervikuna väga oluliseks. Ka minu *nucleos* oli näha, et kogukonnas on kõik võtnud ühise vastutuse toetada laste arengut. Kuna ühes *nucleos* elab u 20 inimest, saavad nad kõik lisaks lapse bioloogilistele vanematele anda omalt poolt midagi juurde – see on palju enam, kui suudaks tavaline perekond.

TERVENDAVA VÄEGA PAIK

Kui läksime Quagliaga ühel õhtul tema korraldatud ekstaatilise tantsu üritusele *Ecstatic dance Damanbur*, kogesin võimsalt selle koha tervendavat väge. Vaba olemise ja väljendusega tantsusessiooni ajal tundsin, et vabastan endast aastatevanust kurbust. Pärast laulsime kõigi kümne inimesega, kes sel õhtul kokku tulid, ka ülemheli laulu. Tundsin, kuidas mu hää avardus nii nagu ei iial varem.

Panen selle täiesti selle paiga eripära arvele, sest Damanhuri kogukond asub energaetiliselt väga haruldases kohas (teadjate sõnul on sarnane koht vaid Tiibetis).

Nimelt ristuvad neil aladel neli suuremat Maa jõujoont, mis on damanhurlaste väitel tunnete, mõtete ja tegude kanaliteks üle Maa ja ka kaugematesse paikadesse. Seda pole küll teaduslikult tõestatud, aga kohalikud ja paljud külastajad (sh mina) usuvad, et iga seal punktis mõeldud mõte, tehtud tegu, kogetud tunne mõjutab tervet maakera. Seetõttu proovitakse elada eetilisel, harmooniliselt, koostöös ja sõpruses, soovides, et need väärtused jõuaksid kõikjale.

Ja tunne on, et see toimib. Näiteks mina manifesteerisin Damanhuri oma ellu positiivse muutuse palju võimsamalt, kui oleksin seda suutnud teha kodus. Lisaks tundsin kogu selle aja end väga väestatuna. Pidevalt toimus ka sünkroonsusi. Kuna vahemaad olid pikad, siis kuhugi jalutades sõitis pea alati autoga mööda keegi, kes mu jalavaeva vähendas. Kui mul tekkis mõni idee või kui ma midagi soovisin, tõstatas keegi juba järgmisel hetkel vastava teema või tuli mulle ise soovitud pakkuma.

ELU NAGU MÄNG LOODUSES

Väeka koha kese on tegelikult Damanhuri erilised Inimkonna templid. Kätsiti kaevatud hingetukstegvalt kaunid templid hõlmavad kokku seitset elementidele ja elu põhimõtetele pühendatud saali. Seintelt võib leida maalituna kõigi maailma religioonide pühapilte, taimede ja loomade kujutisi, kauneid pilte inimeste elust ja maise elu printsiipidest. Pildikeeles on templikülastajale antud ülevaade inimkonnast, inimese elukaarest, elu õnnest ja raskustest. Samas

on välja toodud võtmed, kuidas raskusi ületada ja läbi selle täieliku eneseteostuseni jõuda. Templite kaudu pühitsevad damanhurlased elu läbi muutuste, mis toimub inimese töös iseendaga ja koostöös teistega. Nende jaoks on elu nagu mäng, mida voolavalt mängitakse.

Eriliste templite kaudu pühitsevad damanhurlased elu läbi muutuste.

Suhe loodusega on Damanhuri püsivalt inimeste igapäeva-elu osa. Seal on loodud eraldi park selleks, et inimesed saaksid loodushaldjatega ühendusse asuda: iga puu juures on väike loodushaldja kuju, et juhtida inimeste tähelepanu sellele, et loodus on elus ja tal on omad tarkused. Iga päev koju tulles tervitavad damanhurlased

ka sümboliseerivad oma kodu loodust, asetades oma otsmiku kergelt ümbruskonna suurima puu tüvele, öeldes sellega “tere” ja väljendades austust kogu paikkonnale. Lisaks on iga Damanhuri kodanik võtnud endale veel ühe taime ja looma nime, et tunda seost loodusega ja lisada oma iseloomule mõne looma loomust.

Oma reisi eesmärgiks olin seadnud väikese praktika Damanhuri lasteaias, aga kõige rohkem viis Kõiksus mind lähemale iseenda tegelikule olemusele. Sain aru, et mul on vaja alustada mitte välistest tegevustest, vaid sellest, et oleksin ise oma eluga rahul, siseemiselt. Õppisin ka seda, et enesetervendamisel tuleb tihti silmitsi seista oma tumedama poolega. Aga kui suudan oma nõrkusi, vigu või otsuseid heade peegeldajate abil vaadelda ja teadvustada, võib neist transformatsiooni kaudu saada minu jõud. Damanhurlased teevad nii kogu aeg.

Loe ka damanhur.info, thetemples.org, damanhureducation.it